

תת"ע 660/07/20 - מדינת ישראל נגד טאהא עומרי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 660-07-20 מדינת ישראל נ' טאהא עומרי
תיק חיצוני: 11211225864

בפני כבוד השופט אור לרנר
מאשימה מדינת ישראל
נגד

נאשמים טאהא עומרי

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

ב"כ הנאשם טוען כי בשל טעות אנוש לא התייצב לדיון בעניינו של הנאשם, על אף שהופיע בתיקים אחרים באותו היום. עוד טוען הנאשם כי הוא כופר בביצוע העבירה וככל הנראה השוטר התבלבל בינו לבין רכב אחר מה גם שהוראות החקיקה המצוינות הזמנה לדיון אינן תואמות את העובדות.

המאשימה מתנגדת לבקשה ומציינת כי הנאשם הוזמן כדיון ולא הייתה כל סיבה שלא יתייצב בעצמו.

במענה לתגובת המאשימה, מציין ב"כ הנאשם כי טעות האנוש היא באחריותו ואילו המאשימה כלל לא התייחסה לשאר טענותיו. עוד חוזר ב"כ הנאשם על טענתו באשר לעבירה שיוחסה לנאשם.

דין הבקשה להידחות.

כידוע, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה" סיבה מוצדקת לאי התייצבותו "לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם" [רע"פ 1446-14 ריאד אסדי (פורסם בנבו) רע"פ 9109/17 מקסים סדובי (פורסם בנבו), רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18) ועוד].

הדבר נכון גם לגבי שגגה של עורך דין שהרי כבר נפסק כי "דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 איטליא (פורסם בנבו)).

משכך, לא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו לדיון.

גם טענתו הנוספת של הנאשם, בדבר עיוות הדין, אין בה כדי להצדיק השבת הגלגל לאחור.

טענתו הכללית של הנאשם כי השוטר התבלבל בינו לבין רכב אחר, הינה טענה המבקשת להעדיף את גרסת הנאשם על פני גרסת השוטר ואין בה כדי לבסס חשש אמיתי לעיוות דין, חשש האמור להיות מבוסס על ראיות משמעותיות. לשם ביטול הרשעת הנאשמת דרושה מסה נכבדת של ראיות אשר מטילה צל כבד על הרשעת הנאשם. יפים לעניין, בשינויים המחויבים, דבריו של כב' הש' קוטון בעפ"ת 36978-04-18 הייתם סבית (31.5.18):

"קיים קושי רב בקבלת טענות עובדתיות אשר מטרתן להתעמת עם דברים ברורים שרשם השוטר בהודעה, בעוד הטענות הן טענות כבושות שעומדות בסתירה מוחלטת לאמור בהודעה על תשלום הקנס ובדברי המערער עצמו אשר בסמוך אליהם מתנוססת חתימת ידו. צדק אפוא בית משפט קמא עת קבע שטענות המערער בתצהירו היו ראיות להישמע אילו היה מתנהל משפט, היינו הליך הוכחות. אלא שהמערער בחר שלא להגיש בקשה להישפט במועד ובחר לשלם את הקנס שהוטל עליו. רק לאחר יותר מחמישה חודשים מיום קבלת ההודעה (12.9.17) חתם על התצהיר הנלווה לבקשה שהגיש לבית משפט קמא".

נוכח טענתו הנוספת של הנאשם, מצאתי לעיין שוב בכתב האישום ומצאתי כי העובדות המתוארות בכתב האישום (עקיפה כפולה של אותו הרכב, בלימה לפניו ובשל כך סטייה של הרכב הנעקף), מבססת בהחלט את העבירה של נהיגה בקלות ראש ויש בה כדי ללמד על "בריונות כביש". בהתאמה, העונש שהוטל הינו סביר בהחלט, אינו סוטה מרמת הענישה נוהגת, ההולמת את חומרת העבירה ולכן אין בו כשלעצמו כדי להוות עיוות דין.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ט אב תש"פ, 19 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.